

خبر تلخ بود، سیاه بود، خورشید زندگی شاعر مشهور تاجیکی، دوست عزیز همه‌ی ما، لایق شیر علی، فرو نشست. نمی‌شود باور کرد، اما این طبیعت چنین است. لایق از میان ما رفت، اما خاطره‌ی تابناکی این شاعر مهربان فروتن همیشه در دل ما زنده خواهد ماند.

نام و شعر لایق شیر علی در تاریخ ادبیات تاجیکی ثبت است. من با لایق نو جوان به وسیله‌ی زنده یاد میرزا نورسون زاده در مسکو آشنا شدم و از آن پس سال ها و بارها شعرهای دانشین او را از زبان خودش شنیدم و در کتابهایش خواندم، که آخرین آن‌ها گزیده‌ی اشعارش به نام "فریاد بی فریادرس" است.

لایق شیر علی عاشق شعر بود، عاشق وطن و عاشق این شاعر مرده‌ی مبارز که به حق جایزه‌ی "رودکی" را گرفت، سال‌ها سردبیر مجله‌ی "سرهای شرق" بود که شعرهای شاعران و ژاله را نیز منتشر می‌ساخت.

لایق تا آخرین روزهای زندگی‌اش "فریاد زبان فارسی تاجیکی" را به یادگار بود و در این راه صدمانه کوشید و آفرید. و از این جهت در ایران و افغانستان نیز دوستان بسیار داشت و دارد.

من در جشن پنجاه سالگی لایق عزیز در خانه‌ی او در "خوشه" همراه شاعران و نویسندگان تاجیکی شرکت داشتم. لبخندهای گرم و پُر آزر لایق ما را به شادمانی و شاعرخوانی‌ها می‌برد. در بار آخرین بار ما در لندن در خانه‌ی من بود که لایق در جمع باران شعرهای تازه‌اش را خواند و خواند و خاطره‌ای فراموش نشدنی از خود به یادگار گذاشت.

اینک ضایعه‌ی درگذشت شاعر ماندگار - لایق شیر علی را به خانواده‌ی او، به اتحاد نویسندگان و به همه‌ی مردم هنر پرور تاجیکستان تسلیت می‌گویم. درود بر شاعر ماندگار - لایق شیر علی.

پیام از رادیوی بی بی سی - لندن

اول ژوئیه ۲۰۰۰
ژاله اصفهانی
۱,۶۱,۲۰۰۰